

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Torgarden
7485 Trondheim

Bruken av resultatene fra kartlegging av friluftsområder

Vi viser til vårt brev av 13. juni 2017, møtet i Miljødirektoratet 29. september og seinere dialog.

Norges Skogeierforbund har merket seg at Miljødirektoratet i sin informasjon til kommunene nå er tydeligere på hvor viktig det er å informere grunneierlag, skogeierlag og andre brukere av utmark om at arbeidet settes i gang og hva det innebærer. Bl.a. gjelder dette via nettiden www.miljokommune.no. Dette er positivt, men vi registrerer fortsatt at enkelte reagerer på manglende involvering av grunneiersiden i arbeidet. Det er derfor behov for at Miljødirektoratet fortsatt har fokus på forholdet til grunneierne i sin kommunikasjon med kommunene.

Som tidligere påpekt er det imidlertid betydelig usikkerhet blant mange av våre medlemmer om hvilke konsekvenser kartleggingen av friluftsområder vil kunne få for dem. Erfaringene med naturtypekartlegging etter DN-håndbok 13, har bidratt til at grunneiere har reagert sterkt på at det er satt i gang en ny kartlegging som i stor grad er basert på skjønnsmessige vurderinger. Naturtypekartleggingen var heller ikke juridisk bindende, men førte likevel i praksis til omfattende båndlegging av arealer, krevende prosedyrer ved planlegging av hogst og mer eller mindre automatisk bruk av innsigelse når tiltak berørte områder med nasjonal verdi. Det har skapt en frykt for at friluftskartleggingen kunne få de samme konsekvensene.

Norges Skogeierforbund har merket seg at Miljødirektoratet sterkt understreker at kartleggingen av friluftsområder er en temakartlegging og at det ikke skal skje noen avveining mot andre interesser i denne kartleggingen. Det er også presisert at kartleggingen ikke gir noen juridiske bindinger.

Norges Skogeierforbund ser likevel behov for en bedre klargjøring av hvordan temakartet er ment brukt. Vi ønsker derfor å få svar på om vår forståelse er riktig, jf punktene under:

1. Kartleggingen av friluftsområder er ment å skulle synliggjøre friluftsverdiene og dermed være et kunnskapsgrunnlag når kommunene skal klargjøre hvilke konsekvenser ulike tiltak vil ha for friluftslivet ved avveining av friluftslivets interesser mot andre interesser.
2. Avgrensingen og verdsettingen av friluftsområdene er derimot ikke ment brukt som selvstendig grunnlag for å treffe beslutninger. Kartleggingen er for eksempel ikke ment brukt slik at tiltak innenfor avgrensede friluftsområder som er verdsatt som svært viktige automatisk avvises.
3. Det er ikke meningen at kartet og verdsettingen av friluftsområdene skal kobles direkte opp mot retningslinjer eller bestemmelser etter plan- og bygningsloven eller mot

kommunens forvaltning av skogbruksloven. Det er således ikke meningen at det skal knyttes forvaltningsregler til kartet som innebærer direkte konsekvenser for grunneiere eller den kommunale myndighetsutøvelsen.

4. Kartleggingen er gjennomført av kommunen basert på kommunens behov og skjønn. Den er også ment som et redskap for kommunene. Det er ikke meningen å knytte nasjonale eller regionale føringer (f.eks. gjennom statlige planretningslinjer, regional plan/planbestemmelser eller sertifiseringskrav) om forvaltningen av arealer direkte til temakartet med den avgrensning og verdsetting av friluftsområder som kommunen har gjort.
5. Kartet (med avgrensning og verdsetting av friluftsområder) skal heller ikke brukes som selvstendig grunnlag for å fremme innsigelse mot kommunale planer.

Vi håper på en rask tilbakemelding på om Miljødirektoratet deler vår forståelse av hvordan kartleggingen av friluftsområder er ment brukt, jf punktene over.

Med hilsen
NORGES SKOGEIERFORBUND

Nils Bøhn